

Emilie: Õpetaja Ly Lünekundi külge aheldatuna klassi sisenedes olid õpilased suhteliselt üllatunud. Neil oleks nagu sipelgad püksis olnud – ei suutnud paigal olla ja pidid kogu aeg juttu rääkima, aga õpetaja tegutses kähku ja pani nad tööle. Tahvli ees oli raske olla, kuna pidi liikuma sinna, kuhu liikus Ly, tuli keerutada ja ringiratast liikuda. Klassis liikumisega ei olnud meil probleeme, õpetaja ees ja mina takka järgi nagu väike kutsikas.

Nagu Mihkelgi sain ka mina osa õpetajate toas kaetud rikkalikust sõbrapäeva lauast. Pärast vahetundi algas uus tund nooremate õpilastega. Seal olid väikesed ärevil, kuna klassis oli võõras inimene. Nad jälgisid mind kui imeasja, kes end õpetaja külge oli pookinud. Väikestega koos tunnis olles sain aru, kui raske on olla õpetaja. Väga harva sai istuda, kuna nooremad nõuavad rohkem tähelepanu kui suuremad. Need kaks tundi õpetaja Lyga möödusid kui linnulennul.

Järgmiseks ohvriks valisin õpetaja **Kersti Õilsalu**, kes ei osanud oodata, et ta saab osa meie eksperimendist. Õpetaja Kersti tunnis sai edasi tagasi tahvli ees liikuda ning

Mihkel ja Emilie koos oma ohvri Kadri Karoniga.

Foto: Liis Rotar

taharuumi minna, kuhu on vähesed oma jalga tõstnud. Pärast füüsika tundi oli õpetajate söögivahetund ja ma tõllerdasin õpetaja Kerstiga sööklasse sööma. Õpetajal söömisega raskusi ei tekkinud, kuna tema parem käsi oli vaba, aga minu parem oli aheldatud tema vasaku käega. Tegime sünkroonsöömist ja kõhud said täis mõlemal.

Kunstiklassis ootas mind aga järgmine „ohvritall” – õpetaja **Kadri Karon**. Õpetajal ei olnud selle vastu midagi, et ma tema küljes olin. Minu üllatuseks oli kunstitund just sellel viiendal klassil, kellel oli ka inglise keel ning oi jumal seda jutuvadinat. Üks õpilastest küsis, et kas ma tundsin neist puudust. Kus sa sellega, mul oli pigem kahjurõõm, kui nägin, et mul on jälle nendega tund. Koos Kadriga hindasin õpilaste töid ja käisime klassis ringi ja õpetasime kuidas on õigem tööd teha. Tund sai ruttu läbi ning ma aheldasin ennast lahti.

Uurides hiljem õpetajate vastukaja, saime me arvamusi seinast sein. Õpetaja Ly Lünekundi arvates oli tema jaoks päev võrdlemisi huvitav ning teistsugune. Tema arust polnud mitte midagi negatiivset, kõik oli positiivne.

Ta ütles vaid seda, et tahvli ees polnud just kuigi kerge olla ning ka klassis sai

poole vähem ringi käia, kuid kui ta oma tuttavatele oma tollest seiklusrikkast kahest tunnist pajatas, siis nemad olid vaimustuses. Samas ütles Ly Kuningas, et tundide andmine ning töö oli raskendatud, sest ega see meeldiv ole, kui keegi lisaisik sul järel tolknab. Samas, eks see oli kogemus omaette. Kadri Karoni sõnul oli idee lahe küll, eriti õpilastele, kes said nüüd südamerahuga rohkem suuga tööd teha, kuna õpetajal oli raskem õiendama tulla. Kersti Õilsalu aga kõneles, et tema jaoks oli kõik väga huvitav, kuid ega ta seda kätt, mis oli Emilie küljes, liigutada ei julenud. Sööklas paarissöömine oli loomulikult omaette ooper. Anne Aasametsa sõnul oli kõige raskem muuta oma tavalist liikumistrajektoori ja stardikiirust, sest mitte igast pingivahest ei pääsenud sabarakuga läbi ja kiire spurdi alustamisega võis kaaslaste käele haiget teha. Aga nagu ta ütles: „Õnneks siniseid plekke ei jäänud“.

Kokkuvõtteks võib öelda, et jällegi sai toredasti meie kalleid pedagooge kiusatud, kuid ega see neid just väga ei häirinudki, arvame meie. Meie saime mekkida head ja paremat õpetajate toas ning näha pedagoogide igapäevatööd ning õpetajad said kogemuse võrra rikkamaks. Seega, koolmeistrid, pange kevadeks vaim valmis, siis tuleb uus eksperiment.

Kirjataru

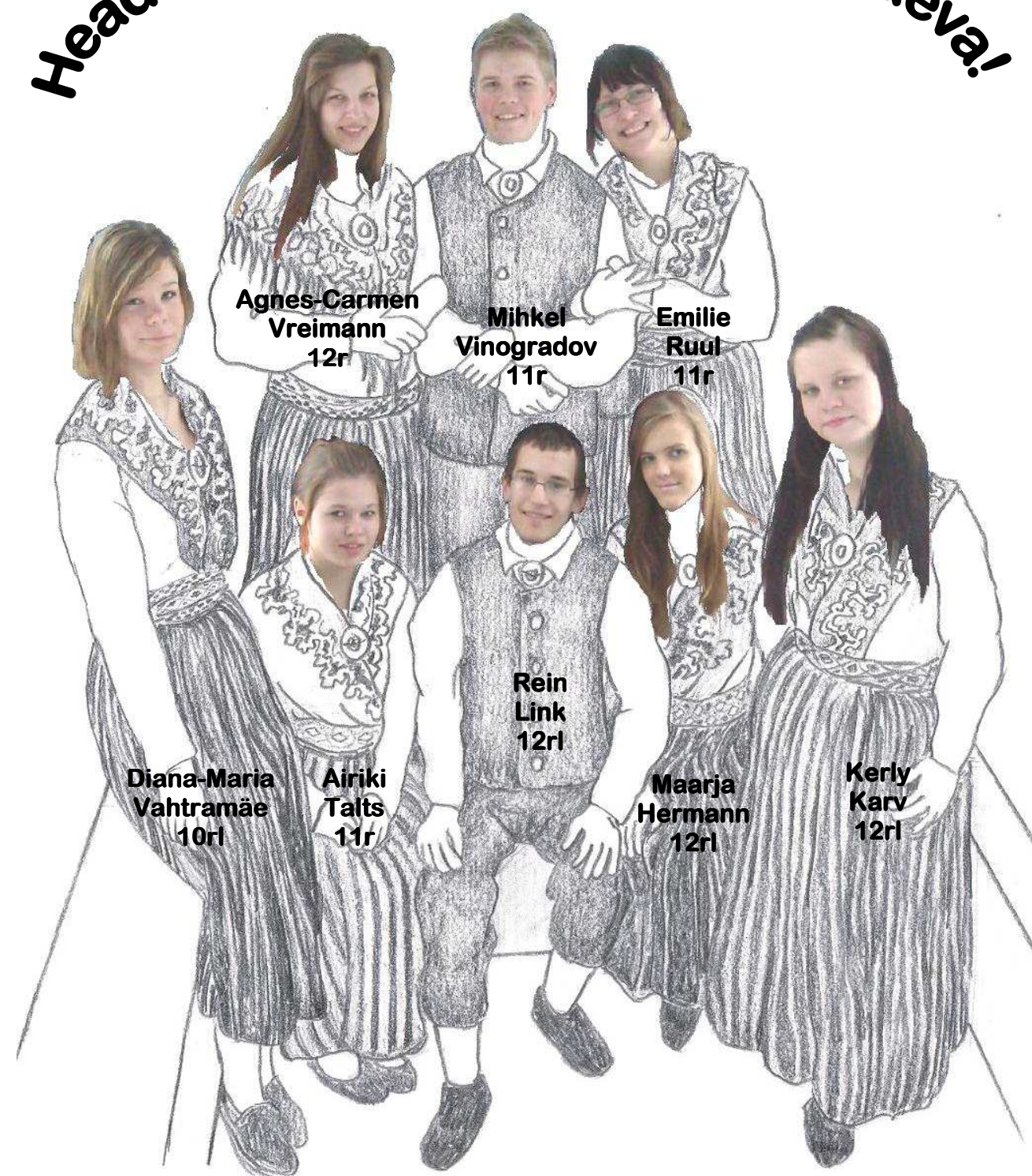
Hind 5.-

Nr. 49

Kilingi-Nõmme koolileht

veebruar 2010

Head Eesti Vabariigi 92. aastapäeva!

Aghes-Carmen
Vreimann
12r

Mihkel
Vinogradov
11r

Emilie
Ruul
11r

Diana-Maria
Vahtramäe
10rl

Airiki
Talts
11r

Rein
Link
12rl

Maarja
Hermann
12rl

Kerly
Karv
12rl

Mihkel aheldatud eesti keele külge.

Foto: Liis Rotar